

се отричайте отъ добритѣ си намѣрения! По-нататѣкъ Христось казва на ученицитѣ си: „Понеже азъ пострадахъ, и вие ще пострадате. Понеже азъ умрѣхъ, и вие ще умрете. Но ако вървите въ стѣпките ми, както азъ възкрѣснахъ, така и вие ще възкрѣснете“. Христось донесе въ свѣта учение на любовь, на братство между хората. Всички хора трѣбва да съзнаятъ, че сж братя, че иматъ единъ и сжщъ баща — Бога. Всички хора четатъ „Отче нашъ“, но само на думи. — Защо? — Единъ чете „Отче нашъ“, но когато нѣкой дойде да му иска пари на заемъ, той ще му наложи 30—35 % лихва. Другъ чете „Отче нашъ“, но като дойде нѣкой бедень при него да му иска малко жито, той казва, че нѣма, а хамбарътъ му е пълень. Който обича Бога, той е готовъ всѣкога да дава: сърдцето му е отворено и готово да дава; лицето му е свѣтло отъ добритѣ дѣла, които прави. Това означава човѣкъ, на когото огньтъ вѣчно гори, и свѣщъта постоянно свѣти. Изворътъ на този човѣкъ всѣкога тече и раздава на всички хора — бедни и богати, учени и прости.

„Не имъ забранявайте!“ — казва Христось.

„Който не е противъ насъ, той е съ насъ“.

6. Беседа отъ Учителя, държана на 29 октомврий, 1929 г.

София. — Изгрѣвъ.